

Rigó Béla

Születésnapomra

József Attila öregkori verseiből

Immár száz éves lettem én.
üzenet ez a költemény
esem-
esen.

Hálóként rángó idegen
át szellemem egy idegen
kezet
vezet.

Száz évem szépen elszelelt.
A kor keresztre felszegelt,
ezért
vezért

csinált belőlem posztumusz.
Van már négy sírom... Sok humusz
s babér
a bér.

Megértem azt is: Szegeden
tőlem kapott az egyetem
bevett
nevet.

Túlnöttem minden mesteren,
annyira, hogy már restellem..
(Be szép
beszéd!)

Bár hivatásos híveket
néhány kikoplalt rím etet,
kudarc
e harc:

ma sem tanul a nép, s az a
falon-penészfolt szép haza
megint
megint.

Ez a mennyből jött vers hanyag,
még nem törvény, de nyersanyag:
tüzem
üzen

belőle, bokrom egyre ég...
Ki jönne fel a hegyre még?
Felem-
elem.

Reviczky Krisztina

Alkonyat

Nagyanyám haján
(mely sokráncú rengeteg)
szendereg az idő,
fehéredik a napsugár.
Úgy alszik, akár össze-
gömbölyödve a csecsemő.
Szemhéjára belülről vetít

egy tangót, majd néhány
fát, melyet még vörösbe
márt egy-egy sugár-ecset.
S amint rénsnyire nyílt
e vetítőszoza ajtaja, rám-
villant szeméből a fáradt
alkonyat.